

2
7. jan.

AUGLÝSING

um

staðfesting stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík.

Samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hér með staðfest eftirrituð

lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík.

I. KAFLI.

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa, eða annarsstaðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir sem fyrst koma fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, viðstadda, eða þá sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

2

7. jan.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannaferi. Á almannaferi má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra og bera bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannaferi, eða í búningi, sem misbýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, eða með því að sýna þar af sér ósæmilegt látbragð, svo sem að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

Hneykslanleg hegðun telst það, ef nokkur sést ölvaður á almannaferi, og hver sem verður sekur um það, skal sæta sektum, er ekki séu lægri en 50 krónur.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins, eða annarsstaðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannaferi, er skyldur að segja til nafns sins og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannaferi. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannaferi, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að biða við það, á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

2
7. jan.

II. KAFLI.

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

Brot gegn þessari grein varða sektum, er ekki séu lægri en 200 krónur.

12. gr.

Enginn má selja vörur eða reka aðra atvinnu á almannafæri, þar sem það tálmar umferðinni. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála (sbr. 3. gr.).

13. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húspökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í húbýli hans í söluerindum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

14. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauð-

synlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðarstæði.

2
7. jan.

16. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. a. m. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, eða því um líkt. Á almannafæri og á veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi hrista gólfduka, víðra sængurföt, hengja föt til þerris eða annað þess konar.

17. gr.

Vöruskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þessháttar má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verða að á almannafæri, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2,20 m.

18. gr.

Enginn má fleygja glerbrotum, steinum, nögnum, hálmi, ávaxtahýði, pappírslusli eða öðru þesskonar á almannafæri né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 16. september til 15. apríl og ekki seinna en kl. 23 frá 16. apríl til 15. september, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi bæjarverfræðings og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lagt það, sem raskað var og haldi því við í eitt ár eftir að umbót er lokið og tekin gild af bæjarverfræðingi. Fyrir leyfið greiðast 5 krónur í bæjarsjóð. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu

2
7. jan. stendur, eða skipað fyrir um hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir ef ekki er fullnægt viðhaldsskyldu.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda, eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almanna-
færi, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar og sanna fyrir hon-
um heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem
lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir veg-
farendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almanna-
færi, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur.
Mold, mól, leifar af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn
færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðing-
ar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka
burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé
gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi
hætta, óþrifnaður, eða óprýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þesskonar, sem notaður er við húsa-
smíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur,
og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöll-
um utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 sm. há brik og handrið eða reipi í
brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, glugga-
þvott eða þesskonar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn gödd-
um að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Við fjölfarnar götur getur
lögreglustjóri fyrirskipað að vörður standi við stiga meðan á verki stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almanna-
færi eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er
eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús svo hrórlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti
þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að
rifa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan til-
tekens tíma. Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráð-
stafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og
aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annari girð-
ingu liggur við hruni eða falli.

24. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannafæri skulu vera nægilega traustar, og þeir sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

2
7. jan.

25. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr járni, eða öðru tryggilegu efni beggja megin við þau, eigi lægra en 60 cm., og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byggt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi unz bjart er að morgni.

Yfir birtugrófum, sem nú eru við stétt eða götur, skulu vera nægilega sterkar járngrindur eða annar jafntryggur umbúnaður jafnhátt stéttinni eða götunni. En yfir birtugrófir, sem gerðar kunna að verða framvegis, skal gera svo tryggilega, að enginn óþrifnaður komist ofan í grófina.

26. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsin eða rennurnar skal svo um búð, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseiganda skylt að halda hvorutveggja vel við.

27. gr.

Þegar ís leggur á tjörnina eða höfnina, má enginn fara út á isinn fyr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra isinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann. Enginn má heldur taka ís af tjörninni eða höggva vakir í hann, nema með leyfi borgarstjóra og samþykki lögreglustjóra, og ákveður þá lögreglustjóri jafnframt hvernig vakirnar skuli girtar eða auðkenndar, svo að engin hætta stafi af þeim.

Fyrir istökuná greiðist það gjald í bæjarsjóð, sem bæjarstjórnin ákveður.

III. KAFLI.

Almennar umferðarreglur.

28. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendinum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Allir vegfarendur skulu samstundis vika úr vegi fyrir bifreiðum slökkvi-

2 liðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt
7. jan. hljóðmerki (sbr. 42. gr.).

29. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól nema barnavagna, sbr. 14. gr.

Fótgangandi vegfarendur skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sér á gangastéttunum, þar sem þær eru fyrir hendi. Þeir, sem ganga eftir götum eða stígum, þar sem engar gangstéttir eru, eða vegna þess að þeir sakir þrengsla á gangstéttinni verða að vikja út á götuna, eða þurfa að ganga yfir hana þvera, skulu veita umferðinni nána athygli og vikja þegar til hliðar, er viðvörðunarkerki eru gefin.

30. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum, né vegum sem ætlaðir eru til annarar sérstakrar notkunar. Ef ástæða þykir til vegna umferðahættu getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn bannað akstur, reið eða hjólreiðar um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum hvaða umferð er bönnuð.

31. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, riðandi, í vagni, í bifreið, á hjóli eða öðrum farkosti, skulu halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún, eða gangstétt, sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal vikja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefir farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fyllstu nærgætni og varkárni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu vikja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að vikja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

32. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga ef snúið er til vinstri handar, en í löngum boga ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hest eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er út úr hliðum eða um vegamót skal farið hægt.

33. gr.

Það er bannað að aka eða riða á móti hópgöngum og líkfylgdum, eða fram hjá þeim. Skal vikja úr vegi fyrir þeim ef unnt er, eða nema staðar með-

an þær fara fram hjá. Hópganga telst þegar fólk streymir af íþróttavelli e. þ. h. 2

Ekki má aka eða ríða um götur, þar sem fólk hefir safnast saman til að hlusta á hornablástur eða þess háttar. 7. jan.

34. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinu megin á götunni. Ennfremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

35. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming eða afferming á sér stað (sbr. 15. gr.), og skal það gert gangstéttarmegin. Farþegar skulu og þeim megin stíga upp í farartæki og út úr því.

36. gr.

Bifreiðarstjórar skulu ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn, eða til að fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð, með þar til gerðu tæki (sbr. 42. gr.) til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömulciðis skulu þeir gefa merki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar, eða stöðva hana.

Bifreiðarstjórar, sem aka bifreið, er ekki hefir umgetin tæki, svo og vagnstjórar, ríðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð ökutækis síns eða stöðva það. Merki þessi skal gera utan við yfirbyggingu ökutækisins, svo þeir er á eftir fara sjái þau greinilega.

37. gr.

Ef vegfarandi veldur slysi, hvort sem það er hans sök eða ekki, skal hann þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafizt, og hjálpa þeim, sem slasast hefir, ef þörf gerist.

38. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega; því skal vel fyrir komið og fest svo að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörðu né ná langt út af ökutækinu. Með málmvarnig skal svo fara, að ekki hljótist hávaði af.

Ökutæki, sem flutt er á mól, sandur, mold o. þ. h. skulu svo gerð, að ekki hrynji úr þeim þar sem farið er um.

2
7. jan.

39. gr.

Hjól á ökutækjum skulu vera slétt og nægilega breið, svo að ekki marki þau yfirborð gatna.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðalaganna og þeirra laga, sem sett eru eða kunna að verða sett um umferðina.

IV. KAFLI.

Um bifreiðar.

40. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði.

41. gr.

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

42. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir 3., 6., 10. og 12. gr. í lögum um notkun bifreiða, nr. 56 frá 1926, sbr. 1. gr. laga nr. 23 frá 1927 og eftir reglugerð um bifreiðar 28. apríl 1915, eða þeim lögum og reglugerðum, sem þar um gilda á hverjum tíma.

Á sérhverri bifreið, sem ekið er um lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, skulu vera tæki, sem lögreglustjóri tekur gild, og gefa má með greinileg merki um það, til hvorrar handar bifreiðarstjóri ætlar sér að beygja, svo og um það, að hann dragi skyndilega úr ferð bifreiðar, eða stöðvi hana (sbr. 36. gr.). Horn þau, sem notuð eru til þess að gefa með hljóðmerki innanbæjar, skulu þannig gerð, að þau gefi þægilegt, djúpt og einraddað hljóð.

Um gerð hornanna ákveður lögreglustjóri nánar í samráði við sérfróða menn.

Ljós á bifreiðum, sem aka um bæinn, mega ekki vera svo sterk, að þau villi vegfarendum sýn.

43. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

7. jan.	frá kl. 15.20	til kl. 9.50	14. ágúst frá kl. 21.25	til kl. 3.40	2
14. —	— — 15.40	— — 9.35	21. — — — 21.00	— — 4.00	7. jan.
21. —	— — 16.00	— — 9.15	28. — — — 20.35	— — 4.20	
28. —	— — 16.25	— — 8.55	1. sept. — — — 20.10	— — 4.40	
7. febr.	— — 17.00	— — 8.25	7. — — — 19.50	— — 5.00	
14. —	— — 17.20	— — 8.05	14. — — — 19.25	— — 5.20	
21. —	— — 17.45	— — 7.40	21. — — — 19.00	— — 5.40	
28. —	— — 18.05	— — 7.15	28. — — — 18.35	— — 6.00	
7. marz	— — 18.30	— — 6.50	7. okt. — — — 18.05	— — 6.25	
14. —	— — 18.50	— — 6.25	14. — — — 17.40	— — 6.50	
21. —	— — 19.10	— — 6.00	21. — — — 17.15	— — 7.10	
28. —	— — 19.30	— — 5.35	28. — — — 16.50	— — 7.30	
7. apríl	— — 20.00	— — 5.00	7. nóv. — — — 16.20	— — 8.05	
16. —	— — 20.40	— — 4.20	14. — — — 15.55	— — 8.25	
21. —	— — 20.55	— — 4.00	21. — — — 15.35	— — 8.50	
28. —	— — 21.15	— — 3.40	28. — — — 15.20	— — 9.10	
7. maí	— — 21.45	— — 3.05	7. des. — — — 15.00	— — 9.35	
14. —	— — 22.25	— — 2.45	14. — — — 14.55	— — 9.50	
1. ágúst	— — 22.10	— — 2.55	21. — — — 14.50	— — 10.00	
7. —	— — 21.50	— — 3.15	28. — — — 15.00	— — 10.00	

44. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er hér í bænum, skal senda lög-
reglustjóra tilkynningu um bifreið sína áður en hún er tekin til notkunar, svo
og um það, hvar bifreiðin verði geymd, þegar hún er ekki notuð. Lögreglustjóri
lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bif-
reiðin ákvæðum bifreiðarlaganna og reglugerða samkvæmt þeim og þessarar
samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda 2 merki með áletr-
uðu R. E. og tölumerki, og skal festa annað framan á, en hitt aftan á bifreiðina,
og má ekki taka þau af henni eða hylja á nokkurn hátt meðan bifreiðin er notuð.

Ef nota á bifreiðina sem leigubifreið til mannflutninga skal standa stórt
L fyrir framan stafina R. E. á merki því, sem fest er framan á bifreiðina,
þannig: L. × R. E.

Engin önnur merki má setja framan, eða aftan á bifreið, sem skrásett
er í Reykjavík, nema „Kennslubifreið“.

Verða eigandaskipti að bifreið skal bæði hiun nýi og hinn fyrri eigandi
bifreiðarinnar tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

Bifreiðar, sem eru eign utanbæjarmanna, mega því aðeins fara um götur
bæjarins, að framan og aftan á þeim sé greinilegt skrásetningamerki þeirra.

45. gr.

Enginn má stýra bifreið nema hann sé fullra 20 ára að aldri og hafi öku-
skírteini, er heimili honum að stýra bifreið. Meðan ekið er má bifreiðarstjóri

2 ekki sleppa hendi af stýri bifreiðar sinnar, og varast skal hann að tala við
7. jan. farþega.

46. gr.

Ökumhraða bifreiða skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökumhraði aldrei vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta a götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir, né byggingar.

47. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast framhjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar sem hinir komast fram hjá henni.

48. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sinu í tæka tíð, þegar hætt er við árekstri.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

Óheimilt er bifreiðarstjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

49. gr.

Bannað er að nota til eldsneytis á bifreiðar steinolíu eða annað, sem reykur stafar af.

V. KAFLI.

Um reiðhjól.

50. gr.

Peir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess sem hér segir:

- a. Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annari hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
- b. Á hverju hjóli skal vera þjalla, sem gefur hvellt hljóð, en ekki horn né annar

- hljóðgjafi, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri. 2
- c. Ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér skal vera á hverju hjóli, þegar 7. jan.
farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 43. gr.
- d. Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðara en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfar- endur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór.
- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
- Eigandi hjóls ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem er yngri en 14 ára.

VI. KAFLI.

Um reið, hestaflutning og akstur á götum bæjarins.

51. gr.

Á almannafæri má ekki riða, eða aka hraðara en á hægu brokki og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má riða eða aka um gangstéttir bæjarins.

52. gr.

Það er með öllu bannað, að riða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bita eða slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

53. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er flytja farangur á áburðarhestum, er skylt að vikja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum, en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhesta gildir hið sama, eftir því sem við á.

2

7. jan.

54. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sér hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutnings eða til annars flutnings, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugjörðum.

Aktýgin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlasið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

55. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir (sjá reglugetrð nr. 129, 17. nóv. 1916, Stjrt. B) og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veiti létt að draga það.

56. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við aktól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður ríða við hliðina á vagni.

57. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri nema annar maður haldi í taumana, eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beizli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

58. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur, þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri fjarlægð.

VII. KAFLI.

Um rekstur gripa og fénaðar um götur bæjarins o. fl.

59. gr.

Alifugla má ekki hafa nema þeir séu í afgirtu svæði eða öruggri vörzlu, og ekki við götu.

60. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins né annarsstaðar innan lögsagnarumdæmisins, nema maður fylgi til að gæta þeirra eða þær séu í öruggri vörzlu. Ef út af þessu er brugðið, varðar það eiganda sektum samkv. 96. gr. Ennfremur greiði hann allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

Bannað er að flytja kindur bundnar í vögnum um bæinn.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til geitfjár.

61. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema útflutningshross til skipa og innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í. Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um göturnar, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fódra.

Um ábyrgð og kostnað fer eins og segir í 60. grein.

62. gr.

Á götum bæjarins mega riðandi menn eigi teyma meira en tvo hesta við hlið sér. Eigi má heldur teyma meira en einn hest samhliða vagni eða hjóli, né fleiri en tvo lausa hesta samhliða.

63. gr.

Nautgripir, sem færðir eru til bæjarins, skulu ávallt leiddir í bandi nægilega traustu, og skal næg gæzla höfð á. Það er með öllu bannað að binda nautgrip í tagl á hesti.

64. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem koma til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra farartálma, eða hættu fyrir vegfarendur.

VIII. KAFLI.

Um hunda.

65. gr.

Samkvæmt lögum nr. 8, frá 1924 og reglugerð nr. 61 s. á. er hundahald bannað í Reykjavík, nema með sérstöku leyfi.

Skyldur er hver hund eigandi að hafa helsi á hundum sínum með áletruðu Rvík og tölu. Bæjarsjóður útvegar merkisspjöldin, en lögreglustjóri afhendir þau eigendum hundanna, gegn greiðslu andvirðis þeirra, sem rennur í bæjarsjóð.

2 Hver hundur, sem ekki ber slíkt helsi eða fylgir utanbæjarmanni, er rétt-
7. jan. dræpur, ef eigandi hirðir hann ekki og greiðir áfallinn kostnað innan viku eftir
að hundurinn hefir verið auglýstur.

66. gr.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með glepsi, urri eða galti, eða sem eru óvenjulega stórir, ber eigendum að binda eða mýla tryggilega, að viðlagðri sekt samkvæmt 96. grein.

67. gr.

Hundar mega ekki fara um kaupstaðarlóðina, nema fulltíða maður leiði þá í bandi.

Enginn má siga hundi á mann, né láta farast fyrir að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við að hann ræðst á mann. Hver sem brýtur á móti þessu skal sæta sektum, þó ekkert tjón hafi hlotizt af. Það er og bannað að egna hunda eða siga þeim saman á almannafæri.

68. gr.

Blóðhunda eða aðra grimma hunda, má ekki nota til vörzlu, hvorki utan húss né innan.

69. gr.

Skýlt er lögreglustjórninni að hafa sérstakt eftirlit með því, að hunda-eigendur komi hundum sínum til lækninga á hausti hverju samkvæmt því, sem mælt er fyrir í reglugjörð bæjarins um lækning hunda af bandormum.

IX. KAFLI.

Um friðun almenningsegna o. fl.

70. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsnota, eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekkir, girðingar og annað þessháttar má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri.

Bátaumferð um tjörnina er bönnuð, nema í þarfir bæjarins eða lögreglunnar. Enginn má raska friði fugla, sem eru á tjörninni eða við hana, né annars staðar í lögsagnarumdæminu.

71. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir eða upp um þær. 2
7. jan.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

72. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rifa upp eða færa burtu, né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum.

Börn yngri en 14 ára mega eigi vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

73. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða á svæðinu.

X. KAFLI.

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

74. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefir látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

75. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni svo mörg, sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögnum.

2

7. jan.

76. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga, eða gera ólæsilegar á annan hátt.

XI. KAFLI.

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

77. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og drykkja, sem og gistingarstaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórnin hefir samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistinguum skal haldin nákvæm gestaskrá.

78. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neinskonar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefir á hendi veitingasölu, matar og drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistingu, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrífnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 77. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllum, að gefinni aðvörun.

79. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka frá kl. 23½ til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir

lokunartíma, ef eigi taka þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að hífylum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23½, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Ennfremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur að almennum knattborðsstofum og ber eigendum og umsjónarmönnum stofanna að sjá um, að þeir fái þar ekki aðgang né hafist þar við.

80. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við borgarstjóra, hve mikið skuli greiða í bæjarsjóð fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar o. s. frv., eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

81. gr.

Föst kvikmyndaleikhús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn, og ákveður þá í samráði við borgarstjóra gjald í bæjarsjóð.

82. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðra söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við borgarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má og ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

83. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefir fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

84. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá, er leyfi hefir fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 80.—82. gr., noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis

- 2** er sérhverjum, sem hefir sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru
7. jan. fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

85. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera nægilega mörg vatnssalerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að þeim sé ávallt haldið vel hreinum.

XII. KAFLI.

Um almennt hreinlæti og þrifnað o. s. frv.

86. gr.

Eigi má kasta á almannafæri, í tjörnina, innri né ytri höfnina, né fjör-una, hræum, dauðum fiski, matarleifum, fiskiúrgangi né öðru sliku og ekki skilja neitt slíkt þar eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir grjót, mól, sand, sorp, slor, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér talið sérstaklega, sem valdið getur óheilnæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óþrýði.

Í ræsi má ekki fleygja neinu því, er stíflað getur vatnsrásina.

87. gr.

Þeir, sem flytja vörur, eldivið, mold, mól, sand, hey eða annað um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningatekin séu þannig gerð, eftir nánari ákvörðun lögreglustjóra, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur eða flutningum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

88. gr.

Áburður og annað slíkt, sem óþef leggur af, má aðeins flytja um götur bæjarins í lokuðum vögnum vel þéttum. Má eigi fylla þá svo, að úr þeim hrynji meðan á flutningnum stendur.

89. gr.

Á húshliðar eða gafla, eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neinskonar fiskiföng, né annað, sem óþrifnaður er að, eða óþefur. Eigi má heldur hafa fisktrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

90. gr.

Á tún, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

2

7. jan.

91. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt, má eigi hafa í nánd við almannafæri. Þó getur bæjarstjórnin veitt undanþágu frá þessu ákvæði, að fengnum meðmælum heilbrigðisnefndar.

92. gr.

Skylt er hús- og lóðareigendum að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og að halda þeim vel við. Þeim er og skylt að sjá um að haldið sé hreinum portum og annari ábyggðri lóð í kringum hús þeirra, eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinungum inn á lóð annars manns, eða orsaka að þetta berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns.

93. gr.

Þar, sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skylt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið og skal leiða allt skólp frá því og regnvatn af hús- um og lóð, út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu út í göturæsið eða rennum þeim, er liggja kunna út í göturuennur og sjá um að afrennsli í þeim stíflist ekki.

XIII. KAFLI.

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

94. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, en skal því aðeins beitt utan kaupstaðarlóðarinnar, að það þyki við eiga, eða því verði við komið.

95. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

96. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annara, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

- 2** Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn
7. jan. einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

97. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

98. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

99. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík 19. apríl 1919, og breyting á henni 16. jan. 1929, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við samþykkt þessa.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. febrúar 1930.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 7. janúar 1930.

Jónas Jónsson

G. Sveinbjörnsson.